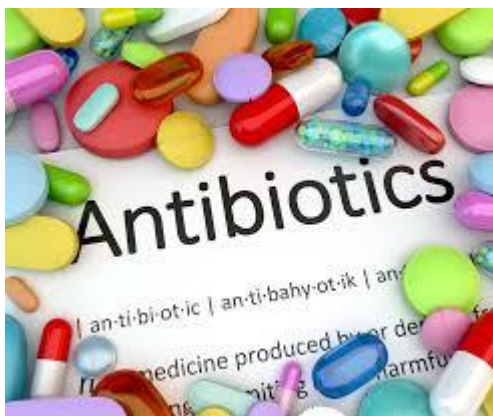




داروهای خودبه خود متوقف شونده

داروهای خود به خود متوقف شونده به داروهایی گفته می شود که به علت اثرات و عوارض خاص ، پس از گذشت مدت زمان معینی ، نباید مصرفشان ادامه یابد و جهت ادامه تجویز باید از پزشک معالج دستور مجدد گرفته شود .

هدف از تعریف این داروها ارزیابی دوره ای داروهای خاص و اطلاع آن به پزشک و گرفتن دستور جدید برای ادامه مصرف می باشد تا تیم درمان از تجویز ایمن داروی بیمار، اطمینان حاصل نماید .

لیستی از این داروها توسط ناظر داروئی داروخانه تهیه و تنظیم شده و در اختیار بخش های بیمارستان و نیز داروخانه قرار می گیرد.

در سه موقعیت نیاز به بررسی این نوع داروها جهت ادامه

مصرف یا قطع آن می باشد شامل :

(۱) انتقال بیمار از ، یا، به بخش های ویژه

(۲) انتقال بیمار به یک بخش دیگر

(۳) ترخیص بیمار

دسته داروئی	فواصل ارزیابی مجدد
آنتی بیوتیکها (تزریقی)	۴ روز
آنتی بیوتیکها (خوراکی)	۱۰ روز
آنتی بیوتیکها (موضعی)	۱۰ روز



داروهای خودبه خود متوقف شونده



دسته داروئی	فواصل ارزیابی مجدد
داروهای ضد اسهال	۳ روز
داروهای ضد یبوست	۱۴ روز



تهیه و تنظیم : کارگروه ایمنی بیمار

منبع : دستورالعمل های مرتبط و سایت های معتبر

شهریور ماه سال ۱۴۰۳



دسته داروئی	فواصل ارزیابی مجدد
وارفارین	۷ روز
انوکساپارین و هپارین	۱۰ روز



دسته داروئی	فواصل ارزیابی مجدد
کورتیکواستروئیدها (بجز داروهای موضعی)	۷ روز
کورتیکواستروئیدها (چشمی و خوراکی)	۷ روز
NSAIDs	۱۰ روز
کتورولاک (خوراکی و تزریقی >۲ سال)	۵ روز